

“L’advocat és aquell que encén el llum per trobar la justícia.” D’aquesta manera parla en Jaume Salés Mallan de la seva professió i vocació, i continua: **“Un client arriba al teu despatx completament a les fosques, i tu ets qui li poses els mecanismes necessaris perquè tot surti el millor possible.”** No obstant això: **“En el moment que entres al jutjat, sempre tens un oponent, un contrari, i tractes de totes formes, dintre la legalitat, de guanyar la batalla.”**

El nostre protagonista és un jove que exerceix el dret des del dia que va deixar la facultat i ho fa des d’un despatx propi a Roda de Ter, la seva població natal, i des d’un altre compartit amb la Montse Roca a Vic: **“Vaig començar a treballar amb ella tan bon punt vaig acabar la carrera i m’ha mantingut la confiança per seguir-ho fent. Amb ella he après bona part del que sé, m’ha posat a l’abast les condicions necessàries per fer bé la meva feina.”** A qui també agraeix la seva ajuda a l’hora d’obrir-se camí en el món de l’advocacia és a Carlos Luis López Rey Laurens: **“Deixant de banda que a la facultat hi ha massa gent i no es fomenta la relació personal entre el professor i l’alumne, jo vaig tenir la sort de fer amistat amb ell, que em va proporcionar una visió molt pràctica de la que havia de ser la meva feina, i em va posar en contacte amb la Montse.”**

Roda de Ter és una població d’aproximadament uns 5000 habitants, i la relació que s’estableix entre els clients i l’advocat no és la mateixa que en una ciutat gran: **“Cada poble té la seva idiosincràsia i pel fet de ser-ne fill la coneixes i t’hi adaptes més fàcilment.”** I segueix: **“La recepta per treballar en un nucli com aquest, penso que és en primer lloc entendre que no rebràs els clients a les hores normals d’oficina, sinó a hores sovint considerades com a intempestives. D’altra banda, és també important que a aquella petita dosi de confiança que et comencen a donar, hi sàpigues respondre amb un treball seriós.”** I és que el nostre advocat és molt conscient que en un poble com el seu es coneix tothom i que la gent **“no s’obre de seguida a explicar els problemes a algú que potser és el seu veí, per això a vegades prefereixen desplaçar-se a Vic. De totes maneres, et van provant per a coses petites i t’has d’anar guanyant la seva confiança a base de feina ben feta.”**

Una de les necessitats principals de la professió és fer didàctica a la població: **“Crec que s’hauria de començar per destruir el mite que l’advocat et fa pagar només per seure, i fomentar la idea que una bona consulta a temps pot estalviar molts maldecaps.”** I la manca d’informació també motiva la poca credibilitat que es dona sovint a l’advocat d’ofici: **“Estic a la comissió del torn de Vic, i m’adono que és una labor molt mal entesa, perquè el lletrat d’ofici fa la feina igual de ben feta que quan treballa per compte propi, l’únic que canvia és qui paga, que no és el client sinó l’administració pública.”** Afegeix, a més, la importància de l’aprenentatge i experiència que s’adquireix en els casos d’ofici: **“És un camp de coneixements molt vast, i tant t’enriqueix un plet gua-**

nyat com aquell que se t’ha escapat de les mans. Capablanca, un gran jugador d’escacs, deia que s’aprèn més d’una partida perduda que de cent guanyades, perquè del que es tracta és d’aprendre dels errors per no cometre’ls en la següent.” De totes formes, en Jaume considera que sol tenir èxit al jutjat i per això els seus clients acaben contents, i aquesta és la millor publicitat que pot desitjar.

Des del seu debut en un judici de faltes aquest jove osonenc s’ha presentat davant els tribunals més d’un centenar de vegades: **“Sóc un advocat litigant, anar al jutjat m’agrada, la meva feina no és estar-me assegut a l’oficina.”** A vegades, tanmateix, pot ser millor arribar a un acord entre les dues parts implicades: **“En aquest cas, com en gairebé tot, la meva postura és eminentment pràctica. Jo no embarcaré una persona en un judici si penso que no ténim tots els elements ben lligats, no vull fer-li perdre temps i diners si gairebé pot aconseguir el que reclama tancant un bon tracte.”** La seva experiència li ha ensenyat a no assegurar allò que no és a les seves mans: **“El dret és interpretació, per tant jo veuré aquell cas d’una determinada manera, el meu oponent d’una altra i el jutge haurà de decidir qui té la raó. No puc assegurar mai quin serà el criteri final.”**

El sentit pràctic que ha manifestat en Jaume en les seves paraules anteriors, l’utilitza també quan li plantejem el tema de l’ús de la llengua catalana als jutjats: **“La meva primera idea sempre és en català, però abans de fer una demanda i anar a judici m’informo de si el jutge l’entén o no. Perquè el que no m’interessa, ni a mi ni al meu client, és posar-me el jutge d’esquena. La necessitat d’un intèrpret o de la traducció d’un document pot perjudicar el client.”**

Saber que d’una forma continuada haurà de renovar el seu coneixement de les lleis no preocupa gens ni mica al nostre entrevistat, sinó tot el contrari: **“Des del moment que optes per aquesta carrera ja saps que hauràs d’estudiar constantment noves lleis i esmenes, però per a mi és un divertiment agafar un llibre de jurisprudència i buscar aquella resolució que no conec i que m’interessa.”** Pel que fa a aquesta transformació constant de les lleis en té una opinió molt ben formada: **“Un dels defectes de la política legislativa, que s’arrossega des de finals del segle passat, és que fem una llei i després li hem de fer mil pegats. El que hauríem d’aconseguir és aprendre de l’experiència de la llei anterior i aconseguir un redactat que no haguem de modificar al cap de dos dies. Que es renovi és del tot normal, el que no ho és tant és que es tracti de coses conceptuals i no de petiteses.”**

Del seu pare, que es diu com ell i que fa poesia, en Jaume sembla haver heretat, a més del nom, un sentit romàntic que és capaç de transmetre a la seva professió. La seva mare, Narcisa, i la seva esposa, Mireia, igual que tota la població de Roda de Ter, poden mostrar-se orgullosos de tenir a prop una persona que demostra aquest entusiasme i amor per la seva feina com ho fa el nostre advocat.

**“L’advocat és aquell
que encén el llum
per trobar la justícia”**

Jaume Salés - Roda de Ter (Osona)